

■ COLUMNA

Para probabel

DA AITA DERMONT-STUPAN

Wahrscheinlich» era il tema da la laver da diplom da mia figlia. Er a mai ha fascinà quest pled e m'ha dà da reflectar. Ma già cun al vulair translatar na m'è il pled rumantsch betg vegnì endament spontan ed jau hai consultà il pledari grond: probabel. Cler. Ma vairamain tschertgav'jau insatge auter. I m'occupava quest «wahr-scheinlich», ina cuntradicziun en in unic pled. Per rumantsch «vair – parair» o meglier: «parair vair». Schi, uschia ma plascha. I ma para vair. Il «parair» relativescha l'«esser vair» absolut. Jau n'hai betg gugent chaussas absolutas.

Sch'insatgi vegn cun constataziuns absolutas sco: «uschia èsi», senza argumentar, ma retir jau immediat sco la lindorna en mia chasetta. Tge è propi? Tge è vair? I dependa tut da tge vart ch'ins guarda. Tenor co poi er esser auter, u parair auter. Il parair lascha avert dapiras pussai-vladads, lascha spazi er per agens patratgs. Quai che para na sto betg esser, n'è betg segir e franc, è forsa, è apunto probabel.

E «probabel» cuntegn er il pled «provar». Abel da provar? Degr da vegnir empruvà. Curaschi d'em-pruvar! Er sch'i na gartegia betg tschient per tschient.

Sa ristgar sin terrain intschert. Scuvrir las chaus-sas. Far atgnas experien-tschas ed enconuschiens-chas.

Però en quest regard avain nus grev, ozendi. Tge n'è betg gia empruvà e cumprovà, perscrutà, nudà e licenzià. Ins po be leger ed emprender e prender. Qua na datti nagins dubis. Igl è scrit nair sin alv. Uschia èsi. E sin funda-ment da tut las enconuschiens-chas fatgas èsi vegnì inventà da tuttas sorts chaussas admirablas e stra-minablas.

Però las enconuschiens-chas dad auters na van mai tant a cor sco quellas ch'ins fa sez. Jau vuless adina scuvrir mezza las chaussas. Ma jau stoss conceder che jau profit mintgadi, senza patratgar, da las enconuschiens-chas e da las invenziuns dad auters. Quai è d'ina vart bain cumadaivel, ma da tschella vart, cun consu-

mar memia bler las enconuschiens-chas dad auters fai passar in pau il tschaf-fen da viver.

Simplamain surpigliar quai che vegn mess davant il nas senza resalvas? Er sche jau n'hai betg pli d'inventar mezza la roda, almain in pau critica vers tut quai che ans vegn pur-schì, vuless jau esser, e dumandar: co ma para quest e tschai? Quai na fa betg adina la vita simpla, quest dumandim. Mintgatant stossa far attenziun da betg vegnir balurda. Pensa-ments, sentiments, impres-siuns, experients-chas, savida e dubis sa maschaidan e van en mai da chau a pe. Chattar mes parairi suenter avair examinà tut las probabilitats è propi di-ra lavur. Sche jau chat las respostas – bleras dumon-das stoss jau er laschar avertas – derivan ellas d'ina persvasiun interna. Quella vala naturalmain per mai, n'è betg absoluta.

E sch'insatgi s'interessa per mes parairi ma fai naturalmain plaschair. Jau stoss lura anc ina giada m'engaschar per chattar ils pleds da m'exprimer, e quai uschia che mes parairi vegn er chapì. En quest senn è scriver ina columna ina vaira sfida.

So, ussa hai jau ditg mes parairi. E tge para a tai? Scrivas ti la proxima co-lumna? Pli probabel!